

Valvaker i Lund

Valvaka 2018, Election Night Live

söndag, 17:20

- Statsvetenskapliga institutionen i Lund

Valvaka med Miljöpartiet Lund

söndag, 19:00 - T-Bar Tegnér's Matsalar - Lund

Göteborgs nations Valvaka 2018

söndag, 18:00

Varmt välkomna till Göteborgs Nations Valvaka

Valvaka med F! Lund!

söndag, 18:00 - Café & Le - Lund

Välkomna att vaka in valresultatet med F! Lund!

Sökning på valvaka 2018 Lund i Facebook gav ovanstående resultat. Listan känns inte komplett.

Rörelser från golvet

Rättigheter vi inte använder oss av går förr eller senare förlorade. Sådana tider lever vi i nu. Regeringen förbereder inskränkningar i strejkrätten. Många av oss måste arbeta utan fasta anställningar och arbetstider. Men motståndet lever. Det är på golvet det börjar.

Studiemöte söndag 16 september kl 15, ABF, Spånehusvägen 47, Malmö. För anmälningar och inläsningsmaterial maila <forbundet@clarte.nu> eller ring Magnus 0768 714 832.

Arr: Clarté

Noterat i veckan

För övrigt anser jag att ett fåtal siffror i valrörelsens sifferhav är särskilt intressanta: 99,9 procent av de födda svenskarna begår inte våldtäkt, inte heller 99,6 procent av invandrarna.

Den årliga skattesmitningen beräknas till 43 miljarder, kostnaden för invandring till 40 miljarder.

Jan Guillou, AB 5/9

Privata företag, näringslivsorganisationer och stiftelser investerar varje år 200 miljoner i tankesmedjor som har en borgerlig och liberal inriktning. Vänsterns satsning på tankesmedjor uppgår till 10 miljoner.

De senaste 50 åren har det privata näringslivet satsat 3 miljarder kronor på tankesmedjor som Timbro, Frivärld, Reforminstitutet, Ratio, Institutet för Näringslivsforskning, Centrum för Rättvisa, Entreprenörsforum, Det nya välfärden och Studieförbundet Näringsliv och Samhälle. *Sverker Lindström, Pengarna i samhällspolitiken, Arena.*

Inför slaget om Idlib

Hela planetens yta har tusentals kulhål per kvadratkilometer. I oräkneliga generationer kommer de geologiska spåren bestå. När namn som Somme, Verdun, Dien Bien Phu, Aleppo har glömts bort och de människor vilkas liv offrades där inte är kända av någon kommer massmördandets molekyler fortfarande att flöda stilla genom jordskorpans översta skikt som en signatur för det vi ännu kallar mänskligheten.

Sverker Sörlin, Antropocen, sid 33.

Dagens siffra: 102 000

Antal gånger inlägg från den högerpopulistiska Facebooksidan "Politiskt inkorrekt" delades under augusti i år. Motsvarande siffra för Sveriges största tidning Aftonbladet var ungefär 64 000.

Kvartal den 6/9

I skogskanten/Vanaprasthya: Sista chansen! av Staffan Lindberg

Loppet är kört enligt media. Inget nytt kan hända på ett par dar fram till valet. Sedan blir det troligen ett "hängt Parlament" (*hung parliament*). Kilen till höger kan blockera det mesta.

Vad kan ändra på detta?

Det enda är om folk kunde lyssna ordentligt på vad Sverigedemokraterna vill göra med Sverige. Sänka skatterna för de rika, sänka bidragen till kommunerna, vilket drabbar de fattiga och pensionärerna. Sambeskatta så skatten blir högre om båda i familjen arbetar. Ta bort aborträtten efter tolfte veckan. Gå ut ur EU och isolera Sverige. Skicka hem invandrare också de som nu är i arbete. Med den politiken stannar vårt land och förlorar sin framtid. De applåderar Putin och

Trump och kan förstöra våra relationer till resten av världen.

Men hur får man folk att lyssna på detta? Genom att bryta med artigheten och utmana grannen eller vännen. I möten och på Facebook.

Efter valet och oavsett resultatet, kvarstår ändå de livsviktiga utmaningarna: klimatförstörelsen och hur den hänger ihop med den skenande ojämlikheten och samtida materiella överflöds konsumtionen hos de flesta i vårt land.

Valet på söndag: FRONT MOT FASCISMEN av Gunnar StenSSon

Alla demokrater måste gå samman

”Nu går det inte längre. Det mörknar över Europa. Ryssland, Polen och Ungern monterar beslutsamt ner demokratin och deras anhängare i SD snickrar bit för bit ihop en ideologi som får en allt tydligare skepnad lik 1930-tals-fascismen.”

Det är Jan Guillous bedömning av situationen när vi går till val på söndag. (AB 2/9).

I januari 1933 kom Hitlers nationalsocialister till makten med stöd från nationalistiska och konservativa partier. Det var helt lagligt. Det skulle dröja sex år innan andra världskriget bröt ut.

Hitler hade ett omfattande och kostsamt socialpolitiskt program som han genomförde under de sex åren av relativ fred och de två första krigsåren för att samla folket. Det vann brett stöd i Tyskland.

Hur finansierade han programmet?

Genom att plundra de tyska judarna och folken i de ockuperade länderna efter blixtkriget 1939-41.

Den tyske historikern Götz Ali analyserar i sin bok *Hitlers folkstat – rån, raskrig och nationell socialism* hur Hitler lyckades samla tyskarna bakom den nazistiska politiken.

95 procent av tyskarna tillhörde den ”ariska” majoriteten. Fem procent definierades som judar enligt Nürnberg-lagarna 1935. De fastslog vem som var heljude, halvjude eller *Geltungsjude*. 1938 infördes ”judeböterna” - en 20-procentig skatt, uppdelad på fyra betalningar per år.

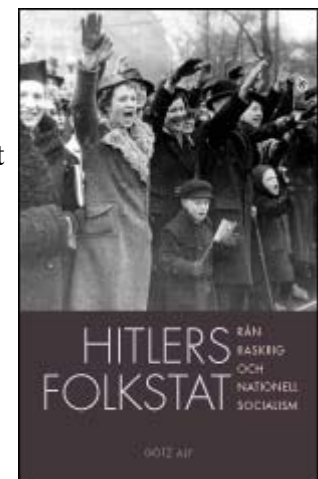
De stulna pengarna användes för att finansiera sociala förmåner för den ”ariska” befolkningen. Nazistledningen införde sambeskattnings, trafikförsäkring, barnbidrag, pensioner, fjorton dagars semester, lovade att göra hela befolkningen bilburen och utvecklade massturismen.

Nazisterna minskade klassklyftorna inom den ”ariska” befolkningen.

Samtidigt förbereddes folkmordet på judarna, Förintelsen, som inleddes efter konferensen i Wannsee januari 1942 då nazisterna fattade beslutet om ”den slutliga lösningen av den judiska frågan”.

De nazistiska ledarna var vid Hitlers maktövertagande unga och ofta välutbildade, Eichman 26 år, Mengele 21, Himmler 32. Eichman skrev: ”Rent känslomässigt låg mina politiska åsikter åt vänster.”

Nationalsocialisterna blev populära. I Tyskland rådde ordning och reda. Ordnung muss sein. Arbeit macht frei. I koncentrationslägren fanns 1936 bara 4761 fångar, inräknat alkoholister och brottslingar. Mussolini kallade systemet *Democratia totalitaria*. 1939 var nazisterna populära

bland studenter i både Uppsala och Lund. Liksom den tyska befolkningen var de grundlurade. Sex år senare låg Europa i ruiner.

Sverigedemokraternas program inför valet bygger som det nationalsocialistiska 1933 på fördelar för "svenskarna". Fienden är globalister, journalister, kulturmarxister och muslimkramare. SD lovar den svenska befolkningen reformer och förmåner som ska bekostas genom att flyktinginvandringen stoppas och så många invandrare som möjligt utvisas. Flyktingarna beskrivs som mördare och våldtäktsmän. Invandrartäta områden kallas getton.

Sverigedemokraterna använder inte ordet ras, fast de blir mer och mer öppet rasistiska. I stället använder de uttrycket "nedärvd essens". Svenskarna har en egen "nedärvd essens" och en "svensk" kultur. Invandrarnas "nedärvda essens" är annorlunda och hotar den svenska rasen.

Bortåt 20 procent av de svenska väljarna lägger sina röster på SD. De väljare som gör det är ofta varken rasister eller fascister. Det var inte heller alla de tyskar som stödde Hitlers politik.

Men många svenska väljare är beredda att blunda för SD:s främlingsfientlighet liksom tyskarna blundade inför nazisternas antisemitism. De upprörs inte av det ökande antalet drunknade kvinnor och barn i Medelhavet till följd av flyktingpolitiken. Mediernas numera dämpade rapportering om katastroferna gör det lättare att blunda.

Precis som i 1930-talets Tyskland är nationalistiska och konservativa partier intresserade av SD-rösterna. Den kapitalistiska eliten i Tyskland stödde Hitler – och överlevde som elit i efterkrigs-Tyskland.

Hitlers folkstat är uppskakande läsning.

Fronten kan bara mobiliseras till vänster

På söndag röstar vi. Då är vi demokrater förpliktade att rösta och att lägga våra röster på något av partierna inom den antifascistiska fronten: socialdemokratin, vänsterpartiet och miljöpartiet. Möjligen på L och C. Varje röst kan vara avgörande.

De demokrater som finns bland kristdemokrater och moderater måste överväga huruvida de ska rösta på sina egna partier eller om de ska rösta för själva demokratin.

Det gäller också lokalt i Skåne där till exempel moderaterna i Staffanstorp öppnat upp för samarbete med SD och för en flyktingpolitik som inte kan kallas annat än brutal.

Valfestival i Lund av Göran Persson

Ja, jag vill bara va en gammal man
Ni vet en sån som gör så gott han kan
Som en av dom som byggde opp vårt land
Med kraft i arm och mod i barm
Ja, jag vill bara va en gammal man
Som håller huv'et kallt och hjärtat varmt
Som tror på solidaritet och kamp
Och som är glad att va en gammal man
Mikael Wiehe

Vänsterpartiet bjöd in till valfestival i måndags. En inbjudan som hörsammades av många, Mejeriets lokaler blev fulla. Det bjöds ett varierat program i tre akter.

Som sig bör sex dagar före valet så inledde Jonas Sjöstedt kvällen med sitt valtal. Ett riktigt bra valtal som togs emot med stort bifall av entusiasmerade åhörare. Entusiasm är en bristvara så här sex dagar före valet, Jonas och andra aktivister har varit igång länge men det hördes inte.

Det blev en lång katalog över vad som åstadkommits under mandatperioden, mängder av bra och viktiga reformer passerade revy. Detta kompletterades med en stor mängd exempel på vad som återstod att göra, därför är Vänsterpartiets valresultat så viktigt.

Inför Sveriges utrikespolitiska agerande blev orden och omdömena hårdare. Dubbelspelet där man fördömer Saudis agerande i Jemen samtidigt som man exporterar vapentechnologi dit fick det skarpa fördömande som det förtjänar.

En passus om Nato fick starkt bifall. Två citat: Att närma sig Nato med Trump som president i USA är som att stiga på en buss där chauffören är berusad. Om man inte tänker gifta sig så skall man låta bli att förlova sig, det kan så lätt missförstås.

Efter en kort paus så stod Nina Björk på scenen för att tala om *drömmen om det röda*. Hon tog sitt avstamp i 1600-talets kamp mot privatiseringen av allmänningarna i England. Genom historien följde hon denna kamp som i olika former och med olika medel handlade om att begränsa kapitalismens makt över samhället.

Det utvecklade sig till ett välkomponerat avsnitt av den marxistiska grundkursen kapitel om kapitalismens inre logik, fram mot den givna slutsatsen: Kapitalismen låter inte människor svälta av elakhet samtidigt som den exporterar mat, den kan helt inte handla annorlunda. Därför måste den bort eller åtminstone begränsas. Vad man svarar på förra meningen får åhöraren bestämma själv, Nina berättar bara hur kapitalismen fungerat och fungerar.

Min personliga slutsats är kanske mer revolutionär än reformistisk, det verkar ju ta en djävla tid att reformera bort kapitalismen om man betänker att 1600-talets kamp långt ifrån var det

första försöket. Sex dagar före ett val är inte de grubblande resonemangens tid så applåderna dånade även här.

Efter ytterligare en paus så stod Mikael Wiehe på scen och framförde ett timmeslångt program som blandade gammalt och nytt ur hans rika låtskatt. Mikael's vänsterengagemang är starkt och flera av hans låtar har bara blivit aktuella med åren.

Här kan man ju ha olika favoriter men för egen del citerar jag gärna texten i inledningen.

Lund behöver inte fler heltidspolitiker! av Hanna Gunnarsson

Inför varje val har de politiska partierna förhandlingar om framförallt arvoden och politisk organisation. Det här året har förhandlingarna varit intensiva, under 13 möten har partierna gått igenom hela policydokumentet om arvoden. Vänsterpartiets ställningstagande sammanfattas i några punkter:

1. Sänk kommunalrådets löner

Vänsterpartiet vill sänka kommunalrådets löner med 15000 kronor, till ett grundarvode på 41 000 kr i månaden. Det påverkar därefter alla arvoden då de räknas i procent av kommunalrådets löner. Vänsterpartiet anser att politikernas arvoden och ersättningar inte ska vara höga, att vara politiker är ett förtroendeuppdrag som vi som har uppdrag inte ska bli rika på.

Vi vill också ta bort de ekonomiska tillägg kommunalråden har när de är ordförande/vice i kommunstyrelsen eller nämnder. Kommunalråd ska ha en (1) lön, inget mer.

Internt i Vänsterpartiet har vi ju partiskatt, som gör att heltidspolitiker för Vänsterpartiet aldrig tjänar mer än 28000 kronor (efter skatt) varje månad. Det är i sig fortfarande en ganska hög lön. Partiskatten uppgår till flera miljoner på en mandatperiod och används för att finansiera det politiska arbetet, framförallt valrörelsen. Partiskatten betalas även in lokalt, som 20 % på alla arvoden.

2. Inga fler kommunalråd

Vänsterpartiet vill inte utöka antalet kommunalråd (heltidspolitiker) i Lunds kommun. Dagens fem heltidspolitiker räcker. Vi vill inte att fler politiker ska få höga löner och fina titlar. Förslaget från S, M, Mp och L är sju kommunalråd.

3. En kommunalrådspost ska kunna delas på två personer

Vänsterpartiet vill att en kommunalrådspost ska kunna delas på två personer, så att de båda är kommunalråd men med 50 % av arvodet. En kommunalrådspost ska kunna delas mellan två personer från samma parti, eller mellan två personer från olika partier.

Vi är framförallt besvikna över att de större partierna inte ger de mindre partierna möjlighet att dela på dessa uppdrag

4. Inga fler politiska sekreterare

Vänsterpartiet är emot att antalet politiska ökar. Vi vill inte att den politiska organisationen runt kommunalråden växer.

5. Inga nämndsmöten på dagtid, men korta ner kvällsmötena

Vänsterpartiet vill inte ha kommunfullmäktige eller nämndsmöten på dagtid. Även om det finns lagstadgad rätt att ta ledigt för politiska uppdrag menar vi att det är många som i praktiken inte har möjlighet till det. Den som är borta från sin arbetsplats ger dessutom arbetskamraterna mer att göra. Lund är en studentstad och studenter har svårt att vara borta från föreläsningar och seminarier på dagtid. Vänsterpartiet menar däremot att vi har alldeles för långa möten i Lund och vi vill gärna se en sluttid på kommunfullmäktige vid kl 21, istället för idag vid 22.30. Kommunfullmäktige bör också ha inbokade reservtider från början, så att bordlagda ärenden hinns med i rimlig tid.

6. Maxtiden för arvode på långa möten

Vänsterpartiet vill inte förlänga maxtiden för arvoden på långa möten till 5,5 arvodestimmar från 3,5 timmar. Förlängningen av maxtiden riskerar ge politiker högre arvoden, vilket vi är motståndare till.

7. Samma arvoden i kommunens helägda bolag som i kommunens nämnder

Kommunens helägda bolag (LKF, LKP, Arenan) ska ha samma politikerarvoden som i kommunens nämnder. Det betyder att Vänsterpartiet vill ta bort bolagens helårsarvoden och bara ge politikerna mötesarvoden. Ordförande och vice ordförande ska ha arvoden som motsvarar nämndernas presidiers.

Lidforss 150 av Bengt Olle Bengtsson

Bengt Lidforss – socialist, rabulist och naturvetarintellektuell – föddes den 15 september 1868. Han var en orolig ande, men han hade tre fasta punkter i sitt liv.

Den första var barndomens familj. Livet igenom älskade han modern, Anne Marie, och han hade ett nära förhållande till sina syskon. Den andra var staden Lund. Här föddes han, levde och studerade, älskade, agiterade, söp och skämdes. Blev kallad till professor vid stadens universitet 1911 och dog i sin lägenhet på Östra Vallgatan 1913.

Den tredje fasta punkten var den akademiska botaniken. Även i sina svåraste stunder övergav Bengt Lidforss aldrig känslan att hans livs mening fanns i vetenskapen. Nog för att den akademiska verksamheten ibland var outhärdligt tråkig och behövde blandas ut med författarskap och dålighetsliv – men här och ingen annan stans fanns den existentiella grunden.

Han var en hängiven darwinist med starkt intresse för hur den naturliga selektionen anpassar organismer till deras levnadsförhållanden. Själv studerade han hur de vintergröna växterna klarar av att överleva i kyla. Lidforss respekt för Darwin gällde inte bara teorin om evolution genom naturlig selektion. Han fascinerades också av Darwins forskning om växternas rörlighet och dess förmåga att attrahera pollenbärande insekter. För Lidforss var liv alltid något *dynamiskt*, även när det gällde bakterier, pollen eller stora träd. Han var därför kritisk mot alla dem som ville begränsa botaniken till allt noggrannare beskrivningar av allt fler arter. För honom var det övergångarna i artbildningen som var

intressant, vilket bland annat ledde honom till att genom korsningar försöka förstå mångformigheten hos björnbär.

Den svenska vänsterpolitiken har idag inte längre någon plats för Bengt Lidforss i sitt minne. Han framstår som för oinspirerande och oteoretisk i sin socialism, för gubbsnuskig, antifeministisk och rasbiologisk. Som helt enkel alltför oanvändbar. Detta får dock inte innebära att han tillåts gå in i glömskans rike. I en bok vi redigerat, *Bortom det acceptablas gränser*, betonar Gunnar Broberg och jag hans betydelse för framväxten av en (relativ) akademisk frihet. Lidforss var den som vid 1900-talets början starkast kämpade för att universiteten kan och *skall* ställa intellektuella krav, men att de vid sina bedömningar bör ignorera personliga ställningstaganden i religiösa, politiska och privata frågor.

Lidforss var också den som, nästan på egen hand, uppfann hur vetenskapliga resultat på ett demokratiskt sätt kan spridas utanför universiteten. Med sina naturvetenskapliga essäer, ursprungligen skrivna för tidningen *Arbetet* och den skånska arbetarklassen, utformade han en fortfarande livskraftig genre.

Så, nu inför hans 150-årsdag, får man kanske anse det rätt att det är biologerna som tar hand om Bengt Lidforss minne. Fredagen den 14 september organiserar Biologiska institutionen vid Lunds universitet ett program med föreläsningar, följt av en (alkoholsvag) mottagning. Eftersom institutionens verksamhet är helt internationell hålls de vetenskapliga presentationerna, om till exempel växters rörelsemekanismer och björnbärs korsningar, på engelska. Vill någon av Veckobladets läsare närvara, så kontakta mig gärna [via mail](#).

Veckobladet har nämligen spelat en viktig roll i sammanhanget, eftersom Biologiska institutionen just inlånat den byst av Bengt Lidforss som länge stod bortglömd i Folkets Hus källare. Detta trista faktum uppmärksammades av olika skribenter i VB, med resultat att bysten på sin tunga granitpedestal nu står uppställd i Biologihusets entré.

Kanske kan man här se en illustration av vad som hänt med Lidforss minne. Han har gått från att vara en av landets kändaste socialistiska intellektuella, till att bli en viktig populärvetenskaplig föregångare och en banbrytande biolog. Hans fåfänga gillade att det stod strid omkring honom, men jag tror att han skulle uppskattat att få komma tillbaks till den miljö där han djupast kände sig hemma.